

Και τὰ συνειθισμένα
γιὰ τὸ εἰκοσιένα.

Ἡ ἐθνική μας ἑορτή και πάλι ξημερώνει,
μπάμ! μπούμ! κανόνια μερικά κι' ἡ τακτική παράτα
και ἡ σκιαῖς τοῦ Μπότσαρη και τοῦ Κολοκοτρώνη
διαβαίνουν ἔμπρὸς ἑστὰ μάτια μας με κλέφτικη φλοκάτα.
Στήνουν φολῆραις τὰ ἔρημα τοῦ Μάρτη χελιδόνια
και κελαῖδοῦν μαζί μ' αὐτὰ λεβέντικα μιλιόνια.

Ἡ ἐθνική μας ἑορτή και πάλι ξημερώνει,
ἀλλὰ κανένα θούριον, ἀλλὰ καμμία φούρια
κανένας μ' ἐνθουσιασμό σὰν πέρου δὲν φουσκώνει
και μόνο για τὴν Πασχαλιὰ ἀκούονται κουμπούρια.
Κανένας εἰς τὸ σπῆτι του δὲν τρέχει με παντιέρα,
ἀλλ' οὔτ' ἐκθέσεις γίνονται για τὴ μεγάλη ἡμέρα.

Ὁ τόσος ἐνθουσιασμός τῶν Μαραθωνομάχων
ἐφέτος ἐξεθύμανε και ὄρεξι δὲν ἔχουν
ἐφέτος ἐπισκέπτονται τὸν Καλλιγᾶν τὸν Βλάχον
και μόνον για τὰς ἐκλογὰς ἀνάβουνε και τρέχουν.
Ἐξέχασαν τὸν Γερμανό και τὴν Ἀγία Λαύρα
και ὅλοι τώρα σκέπτονται για τ ἄ σ π ρ α και τὰ μα ὕ ρ α.

Μὴ μᾶς ξεσνερίζεσθε και συγχωρήσατέ μας,
ἔσεἰς ἀόρατοι σκιαὶ τῶν εὐκλεῶν προγόνων!...
ἔμεἰς δὲν ἐξεχάσαμε τοὺς ἀθλους σας ποτέ μας
και οὔτε τὰ μαρτύρια τῶν φοβερῶν ἀγώνων.
Ἐφέτος ὁμως ἔτυχε ἑστῶν ἐκλογῶν τὴ ζάλη
νὰ πέση κι' ἡ πανήγυρις τῆς Λ α ὕ ρ α ἡ μεγάλη.

Ἐφέτος ἡσυχάσετε, πατέρες τοῦ ἀγῶνος,
με τὰ χρυσᾶ τσαπραῖα σας και τῆς χρυσαῖς φλοκάταις,
μὴν ἔχετε παράπονο και θᾶλθη πάλι χρόνος,
ὁποῦ θὰ κάμωμε για σᾶς τρικουβερταῖς παράταις.
Και πάλι ἐνθουσιασμός ἑστὰ στήθη θὰ κοχλάση
και πάλι για χατήρι σας ὁ κόσμος θὰ χαλάση.

Κάθε χρονιά δὲν εἰμπορεῖ ὁ Ἕλλην νὰ γιορτάζη
τοῦ ἔθνους τὴν ἀνάστασιν, τὰ τρόπια τοῦ Ῥήγα,
γιατί κι' ἡ τόση ἔξαψις τὰ νεῦρα του πειράζει,
ἀλλ' ἀπαιτοῦνται κι' ἔξοδα για τοῦτο οὐκ ὀλίγα.
Ἡ Λαύρα και ὁ Γερμανὸς κοστίζουν ἑστὰ Ταμεῖα
και σήμερα χρειάζεται παντοῦ οἰκονομία.

Ἡ ἐθνική μας ἑορτή και πάλι ξημερώνει,
ἀντιλαλοῦν ἑστῆς λαγκαδιαῖς τὰ κλέφτικα μιλιόνια
και ὁ Ῥωμηὸς ἀξένοιαστος γελᾷ και ξεφαντόνει
κι' ὑποψηφίων βουλευτῶν τὸν προσκαλοῦν σαλόνια.
Ἐμπρὸς λοιπόν!.. με τὸ κρασι σκοτώνετε τῆς ὄραις...
ὦ Λαύρα! ὦ Συνδυασμοί! ὦ Τέμπορα! ὦ μόρες!

Μετὰ θέρηης συνιστῶ
ὑποψήφιο γνωστό.

Τὸν συντάκτην «Παληανθρώπου», τὸν κύρ Γιάννη τὸν
[Βερβέρη,
ποῦ καθένας σινδημότης τὸν γνωρίζει και τὸν ξέρει
κι' ὁ «Ῥωμηὸς θὰ τὸν συστήση με ἀγάπη και με ζῆλο
σ' ὄσους πέρουν και δὲν πέρουν τὸ ἀγαπητό του φύλλο.
Βουλευτῆς κι' αὐτὸς προβάλλει, ἀλλὰ δίχως φασαρίαῖς...
Ἄσπρο ψῆφο και οἱ ἄνδρες, ἄσπρο ψῆφο κι' ἡ κυρίαῖς.

Ὁ «Παληανθρώπος» ὡς τώρα ἀγωνίζεται γενναίως
κι' ἀπὸ μιὰ εἰς ἄλλη ἡμέρα πάντα φαίνεται πρὸ νέος.
Με τὴ γλώσσα του ἐκείνη νέτα σέτα μᾶς τὰ γράφει
και τὰ σῦκα λέει σῦκα και τὴ σκάφη λέει σκάφη
κι' ἂν καμμιά ἀρχὴ φωνάζη πῶς ποτέ του δὲν προσβεύει,
πάντα ὁμως τὴν ἀλήθεια και τὸ δίκιο σας γυρεύει.

Τοῦ λαοῦ καθ' ὅλα φίλος και πολύτιμος προστάτης,
κουβαρντᾶς ἀπὸ τοὺς πρώτους και ὀλίγον δημοκράτης,
ἔμπαίνει μέσα ἑστῶν μεγάλων Π ο σ α π έ ρ η δ ω ν τὸ
[μάτι
και πολὺ συχνὰ τὰ βάζει και μαζί με τὸ Παλάτι.
Νά και τοῦτος νά κι' ἐκεῖνος! και βαρεῖ ἑστὰ δυνατὰ
με ἀλήθειαις και με γέλοια και με τόσα χωρατὰ.

Ὁ «Παληανθρώπος» γνωρίζει τὰ παράπονά σας ὅλα,
τὸ τι κάνει και δὲν κάνει καθεμιά μικρὴ μαριόλα
κι' ὀλοένα ῥαβασάκια ἀπὸ νόστιμαῖς κοπέλαις
και πειράγματα καμπόσα και τσακίσματα και τρέλλαις.
Γι' αὐτὰ ὅλα μὲς ἑστῶν ψῆφων τὸ καινούργιο νταραβέρι
μὴν ξεχνάτε σινδημῶται και τὸν Γιάννη τὸν Βερβέρη.

Ἀπὸ τὴ Τζιά ἐποστολὴ
και κατεπεύγουσα πολὺ.

Ἐκ Κέας...

Φίλτατε «Ῥωμηέ, ὁ Κόρπας θριαμβεύει
κι' ὅλος ὁ κόσμος, ἄ δ ε λ φ έ, τῆς Κέας τὸν λατρεύει.
Ὅπου πηγαίνει χαλασμός και τελετὴ μεγάλη
και βάζω μ' ὅλους στοίχημα πῶς πρώτος θᾶβγη πάλι,
γιατ' εἶναι ἄνθρωπος σωστός και ποῦρος πατριώτης...
Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν και μένω φίλος...
ΤΖΙΩΤΗΣ.

Πήρανε προχθὲς τὴν ἄδεια τοῦ γιτροῦ και μετ' ἐπαίνων
ὁ Μερκούρης κι' ὁ Μαλάκης, δύο φίλοι μας στενοὶ
κι' ἔτσι ἔχομεν δυάδα ἱατρῶν ἀγαπημένων,
ποῦ ὑγεία μόνον θέλουν κι' ἄς μὴν ἔχουν ἀσθενῆ.

Ἐστὸν ἀρχιμουσικόν μας τὸν Κάισαρη τὸν φίλον
ἀπὸ τὸν δοῦκα Παῦλον ἐδόθη δακτυλίδι,
ὡς ἀμοιβὴ ἀξία ἑστὸν μουσικόν του ζῆλον,
ποῦ θαμβωμένος μένει ἐκεῖνος ποῦ τὸ ἴδη.

Τοῦ Ῥωμηοῦ μας τὸ γραφεῖο — μέσα ἑστὸ τυπογραφεῖο
τοῦ Σταυριανοῦ κατέβη — κι' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
με τῆς βρώμαῖς τῶν Χαυτεῖων — μ' ἕνα κάποιον φαρμακεῖον,

Καφενέ τῶν «Ἐδ Φρονοόντων» — νύκτα ἡμέρα συζητοῦντων,
με μπακάληδες καμπόσους, — πατζατζηδες ἄλλους τόσους,
μ' οὔρητήρια, σαντούρια — και μὴ μάνδρα με γαιδεῖρια.